

KLAGE - DISPENSASJON KDP GBNR 13/2 - FOR BYGGING AV VEGANLEGG OVER GBNR 9/1, 9/6 OG 12/82 SAK 20/3986

Vedlegg:

- Klage
- Uttalelse fra tiltakshaver
- Uttalelse fra ansvarlig søker
- Oppdatert informasjon om merknader fra Structor
- Vedtak datert 16.03.21
- Vedtak datert 15.06.21
- Søknad om dispensasjon

Sammendrag:

Øyer kommune mottok en søknad om anleggelse av ny veg over areal som er regulert til LNF-formål fra Ole Gunnar Kaldor Austvik den 04.11.20. Plan- og miljøutvalget behandlet dispensasjonssøknaden den 16.03.21 og ga søker avslag på søknaden. Kommunen mottok en klage på avslaget den 02.04.21, og klagen ble behandlet av plan- og miljøutvalget den 15.06.21. Utvalget tok klagen til følge og innvilget søknad om dispensasjon.

Den 24.08.21 mottok kommunen en klage fra Astrid Stubrud, heretter kalt klager. Klager anfører at hun har sendt inn merknader da hun mottok nabovarsel om dispensasjon og at hun ikke har mottatt melding om vedtak.

Øyer kommune har fått bekreftet av ansvarlig søker at klager har sendt inn merknader og at det skjedde en svikt i rutiner ifm. overgang til elektronisk nabovarsling slik at en av merknadene ikke ble fanget opp og oversendt til kommunen ved innsending av søknad. Kommunen har derfor hverken sett eller vurdert merknadene til klager ved behandling av dispensasjonssøknaden. Klager kan ikke lastes for å ha oversett frisen ettersom hun ikke har fått melding om vedtak. Kommunen sender kun melding om vedtak til søker, naboer og gjenboere som har merknader i en dispensasjonssøknad. En behandling av klagen er en ulempe for tiltakshaver ettersom han har innrettet seg etter dispensasjonen ifm. verserende jordskiftesak, jf. forvaltningsloven § 31 annet ledd. Likevel skyldes klagers fristoversittelse forhold på tiltakshaver side. Kommunen anser det derfor som rimelig at klagen blir prøvd. Kommunen tar klagen til behandling selv om klagefristen er utløpt jf. forvaltningsloven § 31 første ledd bokstav a.

Tiltakshaver og ansvarlig søker mottok kopi av klage og fikk en rett til å uttale seg om klagen. Kommunen mottok uttalelser den 20.09.21.

Kommunedirektøren finner ikke klagen begrunnet jf. forvaltningsloven § 33 annet ledd, og tilrår at klagen sendes til Statsforvalteren i Innlandet for endelig avgjørelse jf. plan- og bygningsloven § 1-9 femte ledd

Saksutredning:

Klager anfører at omlegging av vegen vil medføre at hun får en vesentlig lenger privat veg med vesentlig høye driftskostnader. Klager vil få vesentlig lenger veg til hennes sønn som bor på gård Stubrud; ca. 1 km i dag og 8 km ved omlegging av veg. Klager hjelper til på gården til sønnen ved behov.

Klager vil bli koblet til Måkerudgutua som ikke ønsker flere på vegen.

Klager skriver i merknader til nabovarsel at hun vil få betydelig økning i vegutgifter, som hun ikke ønsker.

Videre skriver klager at hun ikke ønsker å komme i trafikkområdet til Hafjell Alpinsenter, da det i perioder kan føre til utfordringer.

Kommunedirektøren sendte kopi av klagen til tiltakshaver og ansvarlig søke der de fikk anledning til å uttale seg om klagen før klagebehandlingen, jf. forvaltningsloven § 33 tredje ledd. Tiltakshaver uttalte følgende den 20.09.21;

«Astrid Stubrud har overfor meg aldri nevnt noen klage i saken, utover at hun tidlig nevnte at hun ikke ønsker å få kostnader ifb med vegomlegget. Etter at hun flyttet inn i 2018 og var kjent med pågående jordskiftesak, har det kommet mange ønsker om forbedringer av eksisterende adkomst som går gjennom vårt fjøsområde. Vi er overrasket dersom det faktisk er slik at hun ikke ønsker en bedre veg uten brukskonflikter som i dag.»

Ansvarlig søker hadde følgende kommentarer til klagen den 20.09.21;

12/10 er ikke en landbrukseiendom, og det er ingenting i klagen som vedrører forholdet mellom tiltaket det ble søkt dispensasjon for og hensynene som ligger bak LNF-reguleringen i området. Klagen er dermed ikke egnet til å endre kommunens vurdering på dette punktet overhodet.

Anlegget av vegen innebærer i seg selv ingen fordeler eller ulemper for eiendommen 12/10. Klagen er dermed heller ikke på dette punkt egnet til å endre kommunens vurdering på noen måte.

Klager anfører at omlegging av adkomsten til 12/10 vil medføre ulemper for 12/10. Saken som er behandlet av kommunen gjelder imidlertid ikke omlegging av adkomsten til 12/10. En slik omlegging er tema i en skjønnsak som verserer for Vestre Innlandet jordskifterett. Dette er kommunens saksbehandling av dispensasjonssaken uvedkommende, og det er opp til jordskifteretten å foreta en avveining av de fordeler og ulemper som en eventuell omlegging av adkomst vil påføre noen i skjønnsaken involvert eiendom.

Vurdering:

Kommunedirektøren opprettholder sin begrunnelse og konklusjon om at hensyn bak LNF-formålet ikke bli vesentlig tilsidesatt ved å innvilge dispensasjon i vedtak datert 15.06.21 og 16.03.21. Det foreligger ingen nye opplysninger i klagen som endrer denne delen av vedtaket.

Klagen berører vurdering av om fordelene ved å gi dispensasjon er klart større enn ulempene. Det er primært de samfunnsmessige interesser som er relevante i vurderingen. På et generelt grunnlag vil sykdom, sosiale og økonomiske forhold bare unntaksvis anses som relevante grunner.¹

Areal- og disponeringshensyn skal tillegges vekt i vurderingen. Selve tiltaket skal utføres på et areal som ikke eies av tiltakshaver og klager. Likevel vil en dispensasjon gi fordeler til disse eiendommene. Tiltakshaver vil få ordnet vegforholdene slik at adkomstvegen til klager og gbnr. 12/104 ikke går igjennom gården hans. Kan vil kunne drive landbruksdriften mer rasjonelt og effektivt. Dette er en klar fordel for eiendommen til takshaver. Klager vil få en bedre adkomstveg til sin bolig og hun vil slippe å kjøre på en dårlig adkomstveg over ferister og gjennom et gårdstun i drift, hvilket er en fordel for hennes eiendom. Denne fordelene gjelder både klagers eiendom og boligeiendom gbnr. 12/104. Omlegging av adkomstveg vil være en ulempe for klager da hun vil få lengre veg til sine private reisemål. Dette er ikke en ulempe for eiendommen som sådan, men for henne personlig. Det tillegges liten vekt på slike personlige hensyn. Ansvarlig søker (se vedlegg fra Structor) skriver følgende om målinger fra klagers bolig til Stubrud gård: *«Det anmerkes at våre oppmålinger viser at kjøreveg fra Sørbygdsvegen 386 til Stubrud gård i Sørbygdsvegen 294 øker fra 1,4 km til 6,4 km med foreslått adkomst.»* Klager anfører at differansen vil bli 7 km. Etter kommunedirektørens beregninger stemmer opplysningene fra Structor.

Trafikk rundt Hafjell alpenser i forbindelse med fritidsinnbyggere og turisme er en ulempe som tillegges minimalt med vekt, etter kommunedirektørens syns. Kommunedirektøren kan vanskelig å se hvilken betydning trafikksituasjonen vil bli utfordrende ved omlegging av veg. I forbindelse med høytider vil det være mer trafikk i området uavhengig av om vegen bli lagt om eller ikke.

Anførsler om økning i vegutgifter og hvorvidt eiere av Måkerudgutua ønsker eller ikke ønsker flere på vegen er privatrettslige forhold som kommunen ikke skal vektlegge i vurderingen av om dispensasjon kan gis. Spørsmålet må avklares før innsending av søknad om tillatelse til tiltak for etablering av ny adkomstveg. Kommunen er orientert om at det er en verserende jordskiftesak om de privatrettslige forholdene.

Kommunedirektøren opprettholder for øvrig begrunnelsen i vedtakene datert 15.06.21 og 16.03.21. Etter en helhetsvurdering mener kommunedirektøren at fordelene ved å innvilge dispensasjon er klart større enn ulempene jf. plan- og bygningsloven § 19-2 annet ledd.

Kommunedirektøren finner ikke klagen begrunnet jf. forvaltningsloven § 33 annet ledd, og tilrår at klagen sendes til Statsforvalteren i Innlandet for endelig avgjørelse jf. plan- og bygningsloven § 1-9 femte ledd.

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

Alternativ 1:

¹ Dispensasjon – plan- og bygningsloven kap. 19, Rundskriv til kommunene i Innlandet, Oktober 2020, s. 13

- Øyer kommune finner ikke klagen begrunnet jf. forvaltningsloven § 33 annet ledd, og klagen sendes til Statsforvalteren i Innlandet for endelig avgjørelse jf. plan- og bygningsloven § 1-9 femte ledd.

Åsmund Sandvik
Kommunedirektør

Synne Graue Emmerhoff
Juridisk rådgiver